

Prachtig boek over de verhalen
achter bloembolglazen

Bolbloemen op glas

Het Engelstalige standaardwerk over bloembolglazen is geschreven door een Nederlandse verzamelaar, Patricia Coccoris. Wie haar verhalen leest krijgt onvermijdelijk zin om ook bollen op glas te kweken en zelf een verzameling te beginnen.

TEKST HANNEKE JELLES | FOTO'S UIT HET BESPROKEN BOEK

De liefde voor antiek van Patricia Coccoris is al vroeg ontstaan. Omdat haar familieleden een modernere smaak hebben verzamelden zich in haar huis in Haarlem mooie oude spullen die al generaties in de familie zijn. Haar spelregels: groen is de dominante kleur, en alles wordt gebruikt waar het voor gemaakt is.

HET BEGIN

In 1992 kocht Patricia Coccoris twee groene bollenglazen voor een klein bedrag in een van de vele antiekwinkeltjes die Haarlem indertijd telde. Naar later bleek, ging het om glazen die rond

het jaar 1900 in Duitsland geproduceerd zijn. 'Ik zette er hyacinten in maar op een nacht vielen ze om. Een van de glazen was gebroken. Ik ging op zoek naar een vervanger, maar vond geen identiek glas om het setje weer compleet te maken. Wel kwam ik glazen tegen in allerlei tinten en vormen, bedoeld voor allerlei verschillende bloembollen. Heb je er drie, dan heb je een verzameling. Voor ik het wist had ik er dertig.'

VERENIGING

In 1998 las Patricia Coccoris in de Verzamelaarskrant dat ze niet alleen stond in haar belangstelling voor bloembolglazen: er was net een vereniging van lief-

hebbers opgericht. 'Je kunt nu nog steeds gemakkelijk een verzameling beginnen. Heel wat oudere mensen hebben nog wel een paar hyacintenglazen in de kelder staan. Het is altijd echt gebruiksglas geweest. In oude glascatalogi staat het achterin, tussen de piano-voetjes, de pispotten en de vogelbadjes. Fanatieke liefhebbers hebben de meer algemene glazen al. Nieuwe bloembolglazen kun je gewoon nog kopen in een tuincentrum, en mooie oude kom je soms nog tegen op rommelmarkten en bij antiquairs, vooral in Frankrijk en Engeland.'

GEBRUIK

Het bezit van de glazen is nog maar een deel van het plezier. Patricia Coccoris wil de glazen echt gebruiken en ze wil er alles van weten. 'Toen ik begon was er een Duits boek op de markt. Maar omdat dat geschreven was in een tijd dat er nog weinig over bloembolglazen bekend was, was het incompleet. Ik heb een uitgebreide documentatie opgebouwd over de glazen en gaandeweg ontstond het idee om die informatie in boekvorm uit te geven. Een Engelstalig boek, zodat het voor alle liefhebbers beschikbaar zou zijn.' In oude bloembolencatalogi was veel informatie te vinden. 'Hyacinten werden en worden vrijwel alleen in Nederland gekweekt terwijl de glazen in Engeland, Duitsland, Denemarken, het toenmalige Bohemen, België, Amerika en Frankrijk geproduceerd zijn, in de achttiende en negentiende eeuw. Alle technieken die in glas voorkomen, zijn ook bij bloembolglazen toegepast. In de beginperiode zijn er ook aardewerken 'bloembolglazen' op de markt geweest maar dan mis je het plezier om de wortels te zien groeien, dat was van korte duur.'

ZEVENTIG CENTIMETER

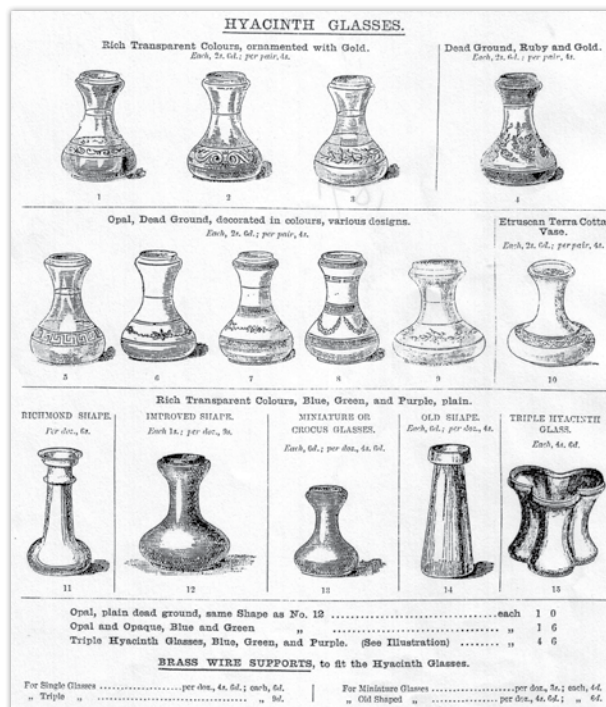
Patricia Coccoris heeft naar eigen zeggen alle beginnersfouten gemaakt: 'Ik begon met alle bollen tegelijk op glas te zetten, met als gevolg dat je vijftig hyacinten in bloei hebt en niet weet waar je het moet zetten. Nu doe ik het met tussenpozen zodat ik de hele winter plezier

heb.' Nu zet ze bollen niet meer meteen in haar mooiste glazen. Ze staan buiten in gebruiksglazen bij een ideale temperatuur van 9 graden. Als het vriest moet alles naar binnen, anders gaat het glas stuk. Pas als ze een mooi plekje in de kamer krijgen worden de bloembollen overgezet in antieke stukken. 'Als je een hyacint uit het glas haalt zijn de wortels soms wel zeventig centimeter lang. Heel anders dan bij een amaryllis; die hebben maar korte wortels. Hoge amaryllisglazen zijn dan ook onnodig instabiel. Fluwel heeft een mooi, goed glas voor amaryllis ontworpen, dat onder meer te koop is het Tulpenmuseum in Amsterdam. Vaak krimpt de bloembol tijdens de bloei doordat de voeding opgebruikt wordt. Het glas is zo ontworpen dat hij toch stevig blijft staan. Het allerbeste hyacintenglas is ook ontwikkeld door bollenkweker en glasblazer samen, in Leerdam in 1950 en 1954.'

LIEFDE

Hyacinten zijn nog altijd haar grote liefde, vooral de oude en bijzondere soorten. Ook is ze er trots op dat ze ook sneeuwkllokjes op glas in bloei krijgt: 'Sneeuwkllokjesglazen zijn typisch Engels. Het cupje is maar piepklein.' Patricia Coccoris kan prachtig vertellen over de geschiedenis van bloembolglazen. Lees haar verhalen en geniet van de zorgvuldige documentatie in haar boek. Maar pas op: u riskeert een nieuwe verslaving. 🌷

Informatie

The Curious History of the Bulb Vase, Patricia Coccoris, Uitgever Cortex Design, Birmingham 2012, 295 pagina's, gebonden, € 45,- plus verpakings- en verzendkosten, ISBN 978 09 5680 961 2. Verkrijgbaar via de website van de auteur: www.hyacinthbulbvases.com.

Kees Langeveld is verzamelaar van bloembolglazen (lieftst blauwe, en het liefst vierkante...). Kom luisteren naar zijn Hortus Wintercollege over bloembolglazen op 19 januari 2013. Van 14.30 - 16.00 uur, deelname € 1,50 exclusief entree, vooraf aanmelden via www.hortusleiden.nl.

Het amaryllisglas van Fluwel is te bestellen via www.fluwel.nl/vazen.

Museum De Zwarte Tulp in Lisse laat in de permanente collectie een aantal bloembolglazen zien uit de in 2001 verkregen collectie van mevrouw Wylter-Meyer. www.museumdezwartetulp.nl